

ROZHOVOR s dominikánem působícím v Káhiře Adrienem Candiardem: Jsem v šoku z dvojího útoku v Egyptě

Dominikán působící v Káhiře, fr. Adrien Candiard, reaguje na dva vražedné atentáty, které [měly na Květnou neděli za cíl křesťany v Tantě a Alexandrii](#).

Co víte o tomto neočekávaném atentátu, který otrásl i samotným patriarchou?

Jsem v šoku z útoků, které se právě odehrály. Ne proto, že by byly úplným překvapením. Věděli jsme, že Islámský stát, který je přítomný zvláště na Sinaji, se rozhodl zacílit speciálně na křesťany, což ukázal už při lednovém teroru v kostele v Káhiře, stejně jako při útoku na křesťany ve městě al-Arish, kteří odmítali opustit region. Ale tyto útoky mířily i na koptského patriarchu, na zástupy, které přišly slavit radost Květné neděle, jíž začíná Svatý týden... Říkáme mu zde „Pašijový týden“ a teď jsme mu blíž než dřív...

Proč se právě koptští křesťané stali pro islamisty terčem egyptských útoků?

Džihádisté mají program, totiž ukončit jednou provždy náboženskou pluralitu na Blízkém i Dálném Východě. Po staletí zde vedle sebe žijí desítky různých náboženství a vyznání. Ne vždy v plné harmonii, ale i historicky se jedná o oblast s největší náboženskou pluralitou. V jedné generaci jsme tuto různorodost omezili a začali sledovat pouze Irák, Sýrii a Palestinu... Největší křesťanskou komunitu ale tvoří koptové, egyptští křesťané. Tato strategie teroru se je snaží vyhnat ze země. Můžeme k tomu připočít ještě další hledisko, totiž útok proti současnému režimu; byli to právě křesťané zneklidnění mocí islamistů, kteří podporovali maršála Sísího, když v roce 2013 převzal vládu a připravil o moc Muslimské bratrstvo.

Jak mohou křesťané čelit pronásledováním, kterým jsou několik let vystavováni?

Nechci v žádném případě teoretizovat a předkládat výchovné lekce těm, kteří jsou zasaženi. Každý v těchto těžkých časech dělá, co může. Ale nechat se ovládnout strachem a opustit zemi by znamenalo splnit přání teroristů. Více než dříve je nutné si uvědomit, že koptové jsou Egyptané, že jsou tady doma, že tato společnost je jejich a že je musí podporovat a chránit. Nejsou nějakým cizím nebo koloniálním elementem, nereprezentují Západ. Většina egyptských muslimů, kteří zůstali, to ví. Ale je potřeba ještě více odvahy k rezistenci vůči těmto opakujícím se útokům.

Mluvil jste nedávno ve své studii *Veilleur, où est la nuit?* o ponaučení proroka Jeremiáše. Čemu se může podobat naděje egyptských křesťanů na prahu velikonočních svátků?

Prorok Jeremiáš nám říká, že naděje je něco docela jiného než optimismus. Současník zhroucení Jeruzaléma a Chrámu se nemodlí za dobrý obchod, jehož naděje by se spokojily s chlácholením, že zítra bude lépe. Skutečná naděje je schopná navzdory jakékoliv zkáze vidět, že Boží království je stále v procesu, že je budováno díky jednotlivým příležitostem, v nichž projevujeme lásku. Tváří v tvář všem katastrofám potřebujeme křesťanskou naději.

Z [portálu Famillechretienne](#) přeložila Kristýna Boháčová.

Zdroj: [christnet.eu](#)

Autor: -mp-